

Agents culturals fonamentals

Dijous vinent se celebra la setena edició del Berenar Literari, a la llibreria El Cucut de Torroella de Montgrí. Pel·lars que no la conequin, la trobada s'ha convertit en la prèvia de Sant Jordi més concorreguda. Desenes d'escriptors, sí, desenes d'autors pul·lulen, enraonen, signen llibres i passen un grapat d'hores a l'abast de tothom.

Les germanes Calabús (Teresa i Cati) van obrir la llibreria l'any 1983. Més endavant s'hi van incorporar els fills de la meua estimada Teresa, Magda i Joan. Plegats regenten un espai que va rebre el Segell de Qualitat. Per la seva condició, diu l'acta, d'Agent Cultural Fonamental. Atorgat pel Ministerio de Cultura, només n'hi ha onze a tot l'Estat. El Cucut se'n mereixeria un cada any, de segells com aquest.

Creguin-me que paga la pena. Es munta una carpa davant la llibreria i se serveixen vins, bunyols de la Magda, menjar i beure. Un any vaig abusar dels vins del meu amic Carles Xuriguera i del seu soci Faixedas, i vaig acabar vermell com una tomata d'Ullà. Caldos que vaig tastar de nou, a casa d'un amic comú, l'arquitecte i músic Carles Sanjosé, en companyia de la Manoli, la Sandra, la Laura, l'Eugeni i d'altres...

Reprenent el fil, no passa cap edició que el Berenar Literari no proporcioni anècdotes. Sempre hi ha un micròfon plantat, pel qual desfilen autoritats i professionals del gremi. Recordo una ocasió que l'alcalde de Torroella, ample i desimbolt, va dir als altres agents culturals fonamentals que ell no llegia gaire. O una altra, que el MH Jordi Pujolva rebre, de mans del meu malaurat amic Oriol Canals, un llibre sobre tifes: impertèrrit, professional, Pujol el va fullejar i va dir que el trobava ben interessant.

Enllà de bromes, el Berenar Literari congrega autors mediàtics i autors que no els coneixen ni al registre civil. Llibreters, editors, il·lustradors, crítics, un té la sensació que El Cucut esdevé el botó de roda de tot el món literari. És la seva virtut. Anivella i agermana. La simpatia de Màrius Serra, el foc d'Anna Carreras, la bonhomia de Jordi Dausà i la intel·ligència de Montserrat Junqué, el dubitativisme creatiu d'en Fenosa, la sornegueria blanca de la Pujadó, l'amabilitat d'en Josep Torrent, el guspireig d'en Cortadellas, el tracte calmós de Cuartiella, Fonalleras i Pagès Jordà, el pujolsianisme d'en Roig, el postpartit amb la Marina Espasa i altres gambirots de ciutat.

Enguany s'hi estrena la meua amiga Teresa Amat. La tindran a tocar dels dits, i tots els altres que em deixo, perquè no dispo de més espai. Per Sant Jordi els autors es fregeixen rere els taulells. Si són coneguts, amb prou feines els saludarem. D'habitud ens n'endurem, com a molt, dues frases de cortesia i una dedicatòria catatònica. En canvi, al Berenar Literari tenen tot el temps del món. L'ambient és tan distès, que aquell dia es traven coneixences insòlites entre creadors i consumidors, contractes editorials afortunats i comunitats inesperades. I per això mateix, en el fons aquest article d'avui no parla de literatura. Parla d'amistat.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/04/09/agents-culturals-fonamentals/839556.html?utm_source=rss